

ACC. N:R. 1830

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Brigge Andersson
Härad: Vinter Adress:
Socken: Åmumsregd. Berättat av: Karin Johansson
Uppteckningsår: Född år i Åmumsregd.

Uppteckningen rör

<u>Karin Johansson, Keesjö.</u>	<u>1.</u>
<u>Om parven i goden.</u>	<u>1.</u>
<u>Ma. Bengtson</u>	<u>3.</u>

Skriv endast på denna sida!

H. Lid

1850

Folkminnesarkivet, Lund

39 a.

Ila-Bengtens 3

Acc.nr.

Uppt.nr. 39

Birger Andersson, Bl Listers hd

De va ena bonne i Farabol, han levde för inte så värst många år sen, för när di sen dödade henne, Ila-Bengtens, så va de den siste avrättelsen här i bygden å de e väl därför som di talar så mycke om-et. De va två di högg huvet å då, de va hon Ila-Bengtens, å så den som hon levde me, de va en bæssman, som hetade Bolman. Han va kommen te Farabol å skulle ta plats som dräng. Å så kom han te Sven Olssons går, han som va gift me henne, Bengtens. Di hade väl allri vatt riktigt sams, fast di va gifta å nu ble hon så från se i hanum Bolman så de va inte likt nåt å de så väl mannen, så di gjorde opp att di skulle ta livet å han. Å så skaffade di arsenik å ga han i maten å de do han å. Sen när di hade blitt kvitt gobben, så skulle di göra ihäl två flickor som hon hade me å den ena do, men den anra hon fick opp förgiftet igen. De va en skräd-

dare där i gåren då å han tyckte de så unnerlit ut me dössfal-
len, så han va allt lite misstänklig å när han sen så att hun-
nen do, när han slickade i se de som gräbban hade fått opp, så
försto han nog hur de va. De talte han om för fjärringsman å så
ble di tagna i häkte både Bolman å Bengten. Å Bolman nekade. Di
hittade å giftet i hans ficker, men de sa han att de hade hon
stoppat dit för te kunna säja att de va han som hade gjort-et.
Men han tos ve att han hade vatt me om alltsammans, å de ble
dödsstraffet för bägge. När di skulle hugga huvet å han Bolman
så kunne inte bödlen hugga rätt förste gången, å då ble han rädd
för de va lag på att om han högg fel, så fick han inte va skarp-
rättare mer, å di sto ju runtomkring å så hanum hugga fel. Då sa
han: "Ja sir tri huen pau stocken" fast de va som han ljög för-
stås. Så högg han en gång te, men de gick inte då heller, han
träffade oppe ve örat, så de va två långa sår utefter hela an-
siktet på Bolman. "Hugg på det mittersta" sa prästen då, å då så
högg han rätt. Men hon, Ila-Bengten, hon va inte rädd för te dö
hon sjöng när hon gick te avrättsplatsen å när di ville klippa
å henne håret, så ba hon att hon skulle få ha det kvar.